

har den almindelige, politisk prægede oversigts karakter og udløser ikke retsvirkninger over for borgerne. Spildevandsplanerne er ganske forskellige herfra, idet de forpligter borgerne til at tilslutte deres ejendomme til anlægget og til at betale bidrag til anlæg og drift. Spildevandsplanerne er grundlag for de kommende kloakeringer og udledninger.

6.2. Bemærkningerne berører et punkt til, der viser, at man er langt fra kommuneplanlovens oversigtlige karakter. I indledningen står (s. 14):

»En konsekvens af de ændrede regler på dette område vil formentlig desuden være, at rensningsanlæg må optages på listen over særligt forurenende virksomheder med en godkendelses- og eventuel ankesagsbehandling efter lovens kap. 5 til følge«.

Dette vil altså sige, at man for at følge visse principper i den ene ende (styring ved overordnede planer) skaber behov for enkeltsagsbehandling i den anden. Lovforslagets bemærkning om denne konsekvens er begrænset til citatet.

Rensningsanlæg var oprindelig med på listen i forslaget til den nugældende mbl. men gik ud ved genfremstættelsen i 1973, da spildevandsreglerne overflyttedes fra vandløbsloven til mbl., jfr. afsn. 2.1.

6.3. Man kunne tænke sig, at der hævdedes at være besparelser at hente ved den foreslåede nyordning, men dette er ikke tilfældet. Det nævnes, bemærkningerne s. 17, at det forhold, at spildevandsplaner ikke længere skal godkendes af amtsrådene og dermed ikke være genstand for anke til miljøstyrelsen, forventes at medføre et mindreforbrug af arbejdskraft i amtskommunerne. Når heroverfor stilles bestemmelserne om indsigelser, øget indsats i form af præcisering og konkretisering af de overordnede planer samt det forhold, at rensningsanlæg formentlig – som konsekvens af ændringerne – skal godkendes efter kap. 5, regnes med uændret ressourcebehov som resultat. Denne vurdering forekommer realistisk og giver i sig selv ingen begrundelse for omlægninger.

6.4. Som et sidste punkt kan nævnes lovens også i dag eksisterende bestemmelse om muligheden for indgreb over for spildevandsan-

læg, der ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt, lovens § 25. Denne bestemmelse anvendes kun sjældent af amtskommunerne over for primærkommunerne, da man selvsagt normalt snakker sig til rette. Men en årsag til den ringe anvendelse er sikkert også, at den amtskommunale styring er så god, som den trods enkelte affærer er.

6.5. Afsn. 6.1.–6.4. underbygger den foran i afsn. 4–5 mere teoretisk begrundede kritik. 6.1.–6.4. viser, at en analogi fra kommuneplanloven simpelthen ikke er dækkende.

7. En enkelt bemærkning om mbl. kap. 9.

7.1. Størstedelen af reglerne i kap. 9, der indeholder en nyformulering af §§ 61–62 om kortlægning og planlægning, herunder *recipientkvalitetsplanlægning* (lovforslagets § 1, nr. 21), svarer til, hvad der allerede i dag er fastsat i cirkulærer m.v. Den begrundelse, der er anført som indledning til kap. 9, lyder således (s. 27):

»Til nr. 21.

Hovedformålet med de foreslåede ændringer i lovens kap. 9 er dels at tilvejebringe en præcisering og udbygning af lovens hidtidige kortlægnings- og planlægningsbestemmelser, dels at sikre en bedre koordination med reglerne om den sammenhængende fysiske planlægning (region- og kommuneplanlægningen).«

7.2. Der er dog tale om enkelte nydannelser. Medens den recipientkvalitetsplan efter den i dag gældende lov kun er vejledende, indtil den indgår i regionplanen, bliver recipientkvalitetsplanen efter forslaget bindende straks fra vedtagelsen (§ 61 e, stk. 4).

Endvidere findes i § 61 e, stk. 2, følgende egentlige nydannelse (i 2. og 3. pkt.):

»Fremstatter en kommunalbestyrelse inden for en af miljøministeren fastsat frist indsigelse under hensyn til planens virkninger for denne kommune, kan amtsrådet ikke vedtage planen endeligt, før der er opnået enighed mellem kommunalbestyrelse og amtsråd om de nødvendige ændringer i planen. Kan enighed ikke opnås, afgøres spørgsmålet af miljøministeren.«

Som det ses, drejer det sig her om en indsigelsesret (veto) »nedefra« og »op«, en figur, der begrebsmæssigt ikke kan være hentet fra kommuneplanloven. Den findes heller ikke i lands- og regionplanloven. Efter denne lov